

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 listopada 2022 r.

DIH-3.707.124.2022.AŁ

DECYZJA DIH-III/148/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 4 sierpnia 2022 r. (nr akt sprawy: D/PI.UH.8361.17.2022), nakładającej na przedsiębiorcę Damiana Stróżyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą U.P.F. DYNEX Damian Stróżyński w Pile karę pieniężną w wysokości 4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178), za nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o cenach jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkom wynikającym z art. 4 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W okresie od 25 lutego do 4 marca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, zwanego dalej „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 25 lutego 2022 r. (nr upoważnienia: D/PI.8361.17.2022), przeprowadzili kontrolę w sklepie internetowym [...] pod adresem [...], należącym do przedsiębiorcy [...], zwanego dalej również „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Kontrola przedsiębiorcy, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, została poprzedzona zawiadomieniem go o zamiarze wszczęcia kontroli, w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący: sprawdzenie legalności prowadzonej działalności, ocenę prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych produktów oraz sprawdzenie prawidłowości i rzetelności informacji przekazywanych konsumentom. Powyższe zawiadomienie doręczono przedsiębiorcy w dniu 14 lutego 2022 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca prowadzi sprzedaż artykułów motoryzacyjnych, takich jak m.in. akcesoria samochodowe, hamulce, chemia, filtry, oświetlenie, oleje, smary czy dodatki, za pośrednictwem strony internetowej [...]. Do akt sprawy dołączono wydruki z ww. strony internetowej (wykonane w dniu 25 lutego 2022 r. przed rozpoczęciem kontroli), tj.: zakładkę „kontakt”, stronę główną z ofertą towarów i informacją o wysyłce, regulamin sklepu internetowego [...], jego politykę prywatności, przykładowy zakup (złożone zamówienie) i ofertę sklepu (losowo wybrane towary wraz z ich opisem i ceną sprzedaży).

W udostępnionym na ww. stronie internetowej regulaminie, jako sklep wskazano sklep internetowy [...] prowadzony przez sprzedawcę pod adresem [...], zaś jako sprzedawcę – [...] przedsiębiorcę [...].

W wyniku przeprowadzonej kontroli inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH stwierdzili brak uwidocznienia na stronie sklepu internetowego cen jednostkowych dla wszystkich 27 losowo wybranych partii towarów, oferowanych do sprzedaży, takich jak:

- 1) wosk na mokro Demon Shine CarPlan, 500 ml,
- 2) olej silnikowy 15W-40 5L XR FORD MOTORCRAFT, 5 l,
- 3) płyn antybakteryjny PronTech, 5 l,
- 4) uniwersalny płyn na bazie alkoholu 70% atomizer CARMOTION, 750 ml,
- 5) żel antybakteryjny do rąk z pompką 70% alkoholu BIOLABS, 300 ml,
- 6) żel dezynfekujący do rąk Dezosept 70% alkoholu wirusobójczy Clinex AMTRA, 0,5 l,
- 7) żel antybakteryjny do dezynfekcji i odkażania rąk CLEOXEPT, 300 ml,
- 8) ultra płyn czyszczący z gliceryną 65% alkoholu K2 COROTOL ULTRA K2, 330 ml,
- 9) ultra płyn czyszczący z gliceryną 65% alkoholu K2 COROTOL ULTRA K2, 250 ml,
- 10) płyn do chłodziw RAVENOL OTC – Organic Technology Coolant Concentrate Protect C12+ Concentrate, 1,5 l,
- 11) płyn do higienicznej dezynfekcji rąk, płyn atomizer, ALCOSEPT K2, 770 ml,
- 12) płyn do dezynfekcji rąk i powierzchni JOTOSEPT JOTO, 750 ml,
- 13) płyn czyszczący, spray alkohol 69% + 8% IP COROTOL STRONG K2, 250 ml,
- 14) płyn antybakteryjny Subject 68% etanol DORIS, 5 l,
- 15) uniwersalny płyn czyszczący COROTOL STRONG K2, 150 ml,
- 16) żel do rąk o działaniu antybakteryjnym, 70% ALKOHOL, GLI, ONLYECO, OnlyBio, 50 ml,
- 17) płyn do higieny rąk QARMAX, 750 ml,
- 18) żel antybakteryjny z aloesem do rąk ANTIBACTERIA AXG, 500 ml,
- 19) żel antybakteryjny do rąk 70% alkoholu BIOLABS, 60 ml,
- 20) preparat dezynfekująco-myjący CLINEX DEZOFASST AMTRA, 5 l,
- 21) płyn do dezynfekcji rąk i powierzchni JOTOSEPT JOTO, 5 l,
- 22) ultra płyn czyszczący z gliceryną 65% alkoholu COROTOL ULTRA K2, 150 ml,
- 23) preparat do dezynfekcji wirusobójczy, bakteriobójczy DEZOFASST MA Professional AMTRA, 5 l,
- 24) płyn czyszczący z gliceryną 65% alkoholu COROTOL ULTRA K2, 150 ml,
- 25) płyn czyszczący alkohol 69% + 8% IPA COROTOL STRONG K2, 770 ml,
- 26) ultra płyn czyszczący z gliceryną 65% alkoholu COROTOL STRONG K2, 770 ml,
- 27) koncentrat bio/grzybobójczy do blatów BARREN Clinex AMTRA, 5 l.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach” oraz było niezgodne z wymaganiami określonymi w § 3 i 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U.

z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. W toku kontroli przedsiębiorca został pouczone o wymaganiach określonych w ww. przepisach oraz zobowiązano go do podjęcia czynności naprawczych.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji z dnia 2 marca 2022 r. (nr akt sprawy: D/PI.NR.8361.17.2022), podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, zarządził w toku kontroli niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości dotyczących braku uwidocznienia informacji o cenach jednostkowych towarów oferowanych za pośrednictwem ww. strony internetowej, w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, w odniesieniu do 27 ww. partii towarów.

W dniu 25 lutego 2022 r. przedsiębiorca złożył dwa oświadczenia. W jednym z nich zadeklarował, że sklep pod adresem [...] nie jest jego własnością, tylko firmy [...], oraz że to on odpowiada za treści publikowane na ww. stronie internetowej. W drugim zaś oświadczył, że zgodnie z regulaminem tego sklepu (§ 4 pkt 7) – jako sprzedawca – przekazuje on konsumentowi potwierdzenie zawarcia umowy sprzedaży na trwałym nośniku najpóźniej w momencie dostarczenia towaru i każdorazowo do takiego towaru dołączony jest dowód sprzedaży. Dodał także, że klient ma możliwość odstąpienia od umowy drogą elektroniczną przy wykorzystaniu wzoru formularza odstąpienia od umowy lub przez złożenie oświadczenia na ww. stronie internetowej i wówczas przedsiębiorca w terminie 14 dni od otrzymania takiego oświadczenia zwraca wszystkie dokonane przez niego płatności, w tym koszty dostarczenia czy przesyłki, o ile zwrot spełnia kryteria ww. regulaminu.

W dniu 1 marca 2022 r. przedsiębiorca przekazał drogą e-mail swoje oświadczenie z dnia 25 lutego 2022 r., z którego wynika, że należy on do grupy [...] w rozumieniu art. 7 Prawa przedsiębiorców.

W dniu 2 marca 2022 r. przedsiębiorca przekazał zawartą z firmą [...], umowę licencyjną [...] z dnia 25 kwietnia 2012 r. oraz aneks do tej umowy z dnia 23 czerwca 2020 r., na korzystanie z oprogramowania, będącego systemem informatycznym wraz ze wszelkimi elementami dodatkowymi, w szczególności bazami danych. Z umowy tej wynika, że firma [...] jest licencjodawcą i właścicielem praw autorskich do ww. oprogramowania.

W dniu 2 marca 2022 r. w toku kontroli przedsiębiorca poinformował, że sklep internetowy [...] jest jego własnością (mimo uprzednich odmiennych deklaracji zawartych w oświadczeniu z dnia 25 lutego 2022 r.). Wyjaśnił przy tym, że towar oferowany w sklepie internetowym [...] staje się jego własnością w momencie, gdy klient dokona zamówienia przez Internet i każdorazowo transakcja zakupu wraz z wysyłką zakupionego towaru zawiera dokument zakupu na trwałym nośniku – wydruk w postaci paragonu lub faktury zakupu z danymi przedsiębiorcy.

Na podstawie oceny danych objętych wpisem w CEiDG w toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca w miejscu „przeważającej działalności gospodarczej (kod PKD)” nie wykazał sprzedaży detalicznej prowadzonej przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet (kod PKD: 47.91.Z). W związku z niedopełnieniem przez niego obowiązku zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej zmian danych objętych wpisem, tj. za wykroczenie z art. 60¹ § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz.U. z 2021 r. poz. 2008 z późn. zm.), zwanej dalej „Kw”, nałożono na niego mandat karny kredytowany w wysokości [...] zł, pouczając go również o przysługującym mu prawie odmowy przyjęcia mandatu i skutkach prawnych takiej odmowy.

W dniu 2 marca 2022 r. przedsiębiorca poinformował również, że dokonał wpisu zmian do CEiDG w zakresie sprzedaży detalicznej prowadzonej przez domeny sprzedaży wysyłkowej lub Internet, co

zostało również zweryfikowane według wydruku wpisu z tego samego dnia. W tym samym czasie oświadczył, że sklep internetowy [...] jest w przygotowaniu od czerwca ubiegłego roku i na chwilę obecną nie ma możliwości składania przez niego zamówień, zaś planowany termin uruchomienia platformy internetowej to 30 maja 2022 r. Ponadto w obecności inspektorów wszedł na stronę internetową [...] i pokazał, że w momencie wyboru towaru do koszyka nie ma możliwości złożenia zamówienia, tj. dokończenia transakcji zakupu towaru, gdyż na etapie dostawy pojawia się komunikat „żadna z firm kurierskich nie może dostarczyć dla Ciebie tego zamówienia”. Zaprezentował też strony internetowe innych przedsiębiorców prowadzących sprzedaż przez Internet z branży motoryzacyjnej (m.in. [...]), wskazując na brak uwidocznienia cen jednostkowych.

W dniu 3 marca 2022 r., zważywszy, że przedsiębiorca odmówił przyjęcia mandatu karnego, pobrano od niego wyjaśnienia do protokołu przesłuchania osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia, przekazując również pouczenie podejrzanego o prawach i obowiązkach, stanowiące załącznik do tego protokołu. W swoich wyjaśnieniach dotyczących m.in. działalności sklepu internetowego [...] wskazał on, że sklep pod wymienionym adresem nie został uruchomiony i nie ma możliwości złożenia w nim zamówienia, oraz że jego realizacja miała nastąpić dopiero po wdrożeniu całego sklepu.

Kontrolowany przedsiębiorca w pierwszych trzech dniach kontroli, tj. 25 i 28 lutego oraz 1 marca 2022 r., nie poinformował inspektorów o tym, że sklep internetowy [...] jest w przygotowaniu i na chwilę obecną nie ma możliwości składania zamówień przez Internet. Dopiero w momencie przekazania mu decyzji zarządzającej niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, tj. 2 marca 2022 r., zajął w tym zakresie stosowne stanowisko.

Niezależnie od powyższego, inspektorzy przed rozpoczęciem kontroli sprawdzili, czy przedsiębiorca wypełnia obowiązki w zakresie przekazywania konsumentom informacji związanych z zakupem za pośrednictwem strony internetowej [...], takich jak: cena towaru, sposób dostawy i płatności. Po wybraniu określonych towarów do koszyka, inspektorzy zostali przekierowani do dalszych etapów związanych z finalizacją złożonego zamówienia, w trakcie których uwidocznione były informacje dotyczące dostawy i płatności, wyboru dokumentu zakupu (paragon, faktura) oraz podsumowania zamówienia. Konsument w momencie wyboru dostawy miał do wyboru dwie opcje: przesyłkę kurierską firmy Inpost lub odbiór osobisty w Paczkomacie Inpost. Transakcje można było zrealizować wybierając opcję płatności online – Przelewy 24 lub za pobraniem. W podsumowaniu złożonego zamówienia pojawiła się informacja, która zawierała listę towarów, koszt zamówienia do zapłaty oraz przycisk potwierdzający złożenie zamówienia, oznaczony jako „Kupuję i płacę”. Na ww. stronie internetowej oraz w momencie składania zamówienia nie pojawił się żaden komunikat, który informowałby konsumenta, że nie można dokonać zakupu oferowanego towaru, co wskazywało, iż jest ona w pełni funkcjonalna i służył obsłudze m.in. konsumentów.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 4 marca 2022 r. (nr akt kontroli: D/PI.UH.8361.17.2022) oraz w dołączonej do niego dokumentacji.

Kontrolowany przedsiębiorca wniósł uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli i podniósł, że w dniu 2 marca 2022 r. poinformował inspektorów o tym, iż sklep internetowy [...] nie został przez niego uruchomiony, a więc że przeprowadzona kontrola dotyczyła „niedziałającego urządzenia”.

W dniu 4 marca 2022 r. przedsiębiorca złożył oświadczenie, z którego wynika, że w ciągu 2 tygodni przekaże informacje o wielkości obrotów i przychodu za rok 2021. Zaznaczył przy tym, że do dnia dzisiejszego nie otrzymał z kancelarii interpretacji przepisów na temat konieczności uwidaczniania cen jednostkowych. Ponadto wskazał, że od firmy [...] uzyskał informacje, iż przygotowanie kwestii

technicznych do wyznaczania cen jednostkowych zajmie minimum 2 tygodnie, a rozpoczęcie prac wdrożeniowych, przy ofercie obejmującej 2,4 mln referencji – w granicach 6 miesięcy.

Pismem z dnia 9 marca 2022 r., przedsiębiorca uzupełnił uwagi do protokołu kontroli i podniósł, że jako przedsiębiorca prowadzi hurtową sprzedaż szeroko rozumianych artykułów motoryzacyjnych i działalność ta prowadzona jest w lokalu mieszczącym się w Pile [...], zaś – wbrew ustaleniom kontroli – sprzedaży na rzecz konsumentów za pośrednictwem Internetu co do zasady jeszcze nie prowadzi. Wyjaśnił, że sklep internetowy pod adresem [...] jest w fazie budowania i opracowywania funkcjonalności poszczególnych jego elementów i do chwili obecnej nie umożliwia on w sposób ciągły realizowania zakupów towarów przez Internet. Zaznaczył przy tym, że z powyższych względów (braku pełnej funkcjonalności sklepu czy strony internetowej), pozostawał w przekonaniu, iż nie jest to jeszcze jego działalność czy sklep, oraz że administratorem tej strony jest firma, która wprowadza odpowiednie dane i tworzy jej funkcjonalność. Stąd też, początkowo takie informacje zostały przekazane przez niego inspektorom. Ponadto wyjaśnił, że będąc przekonanym, iż nie rozpoczął w pełni działalności w ramach sklepu internetowego, nie dokonał stosownej zmiany we wpisie do CEiDG, zaś nie zgadzając się z karaniem go za brak wpisu zmian w CEiDG w tym zakresie, odmówił przyjęcia mandatu karnego z tego tytułu. Podkreślił także, że w czasie rozpoczęcia kontroli i w pierwszych dniach jej prowadzenia, inspektorzy nie zadali mu pytania, czy strona internetowa przyszłego sklepu została już oddana do użytku, stąd też nie przekazywał im wówczas informacji na ten temat. Nadto zwrócił uwagę na okoliczności zgłaszane już w trakcie kontroli, a mianowicie na fakt, że działające na dużą skalę sklepy internetowe, oferujące podobne towary, również nie podają cen jednostkowych i funkcjonują tak na rynku od wielu lat. Powołując się na konsultacje z innymi podmiotami prowadzącymi sprzedaż podobnego asortymentu wyraził pogląd, że sprzedaż fabrycznie pakowanych preparatów w opakowaniach jednostkowych jest to sprzedaż „na sztuki” w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, oraz że jest to kwestia interpretacji przepisu, który nie jest jasny, a w takich przypadkach wszelkie wątpliwości interpretacyjne powinny być rozstrzygane na korzyść strony. Dodatkowo do pisma dołączył informację dyrektora operacyjnego firmy [...] z dnia 11 marca 2022 r., z której wynika, że wdrożenie systemu [...] B2C w firmie [...] jest w dalszym ciągu prowadzone i na ten moment klienci nie mają możliwości składania zamówienia.

Jak wynika z notatki służbowej z dnia 14 marca 2022 r., inspektorzy przeglądając strony internetowe znaleźli ofertę sklepu internetowego [...] na stronie [...], gdzie znajduje się katalog witryn internetowych. Serwis ten umożliwia m.in. dodanie informacji z ofertą handlową firmom prowadzącym działalność z różnych dziedzin, w tym branży motoryzacyjnej. W ofercie sklepu internetowego [...] znajdowała się m.in. data dodania informacji o sklepu, tj. 22 stycznia 2021 r., w kategorii sklepy internetowe. Ponadto ustalono, że strona prowadzi sprzedaż internetową także za pomocą portalu [...] (wydruki z ww. stron internetowych wykonane w dniu 4 i 11 marca 2022 r. dołączono do akt sprawy).

Pismem z dnia 17 marca 2022 r., Wielkopolski WIIH, ustosunkował się do uwag przedsiębiorcy wniesionych do protokołu kontroli w dniu zakończenia kontroli oraz w piśmie z dnia 9 marca 2022 r. Nie uwzględniając uwag strony, organ pierwszej instancji wskazał, że sklep internetowy [...] działał zarówno przed rozpoczęciem kontroli, jak i w trakcie prowadzenia czynności kontrolnych, o czym świadczą zebrane w toku kontroli dokumenty i wyjaśnienia.

W dniu 29 marca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, złożone przez przedsiębiorcę [...], pismo z dnia 14 marca 2022 r. stanowiące odwołanie od

ww. decyzji z dnia 2 marca 2022 r. wraz z wnioskiem o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, jako bezpodstawnej i przedwczesnej.

Strona przedstawiła w odwołaniu analogiczne argumenty, jak w piśmie z dnia 9 marca 2022 r. Przede wszystkim podniosła, że do tej pory nie prowadzi ona sprzedaży internetowej na rzecz konsumentów, gdyż sklep internetowy, który będzie działał pod wskazanym adresem jest nadal w fazie roboczej, co potwierdza jej zdaniem informacja przygotowana przez firmę [...] z dnia 11 marca 2022 r. (dołączona do odwołania, a także do pisma z dnia 9 marca 2022 r.) i do chwili obecnej nie umożliwia on w sposób ciągły dokonywania zakupów towarów przez Internet. Dodatkowo wskazała, że z treści zaskarżonej decyzji wynika, iż kontrola dotyczyła sklepu internetowego [...] pod adresem [...], choć z zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli takie zawężenie obszaru kontroli nie wynikało, a to w jej ocenie miało wpływ na zakres udzielanych przez nią wyjaśnień oraz składanych podczas kontroli oświadczeń. Odnosząc się do kwestii zobowiązania do niezwłocznego usunięcia rzekomych naruszeń oraz pouczenia, że decyzja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu, wskazała, że ze względu na czas, jaki zgodnie z umową pozostał na utworzenie strony internetowej, jak i na ilość pozycji, jakie znajdują się w ofercie przyszłego sklepu, podanie wszystkich informacji, w tym cen jednostkowych, może zająć kilka tygodni lub miesięcy.

Pismem z dnia 7 kwietnia 2022 r. strona poinformowała, że firma [...] wykonała w dniu 15 i 16 marca 2022 r. aktualizacje „modułu [...]”, która uwzględnia poprawki w połączeniach płatności oraz zmiany [...] w module B2C, a także wprowadziła możliwość potwierdzania ustalonych klauzul przy rejestracji i potwierdzaniu zamówień oraz możliwość wprowadzenia cen jednostkowych. Ponadto wskazała, że w dniu 25 marca 2022 r. informatycy z działu IT [...] zakończyli konfigurację oraz wykonali testy wszystkich systemów B2C, a tym samym zakończony został proces wdrażania sklepu internetowego, którego uruchomienie nastąpiło w dniu 28 marca 2022 r.

Odnosząc się w ww. piśmie z dnia 7 kwietnia 2022 r. do odpowiedzi Wielkopolskiego WIIH z dnia 17 marca 2022 r. na uwagi do protokołu kontroli, strona zwróciła uwagę, że zgodnie z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli w pozycji E nie ma żadnej wzmianki o kontroli w sklepie internetowym. Jej zdaniem, zakres pytań zadawanych przez inspektorów w toku kontroli dotyczył kwestii sprzedaży hurtowej w punkcie [...] w Pile oraz informacji zamieszczonych na stronie internetowej [...], w tym dokumentacji fiskalnej dołączanej do wysyłek, bez wskazania, iż są to pytania odnoszące się do sklepu internetowego. Zaznaczyła, że przez cały okres kontroli nie padły zapytania, jaki jest obecnie status sklepu, czy realizowane są zamówienia składane za pośrednictwem platformy B2C oraz jak technicznie przebiega realizacja zamówień. Podniosła, że w toku kontroli inspektorzy nie przedstawili potwierdzenia złożonego zamówienia, które generowane jest dopiero po akceptacji zamówienia i przychodzi na wskazany przez kupującego adres e-mail, a więc nie dokonali zakupu i tym samym nie mają podstaw do podważania oświadczenia strony, jak również firmy [...], dotyczące braku zakończenia prac wdrożeniowych. Nadmieniła, że oprogramowanie do obsługi sklepu należy do firmy [...], zaś domena, pod którą sklep się znajduje, do firmy [...].

Odnosząc się w ww. piśmie z dnia 7 kwietnia 2022 r. do zaskarżonej decyzji z dnia 2 marca 2022 r., strona poinformowała również o przeprowadzeniu wszelkich niezbędnych czynności w celu usunięcia stwierdzonych braków, ocenionych przez kontrolujących jako nieprawidłowości polegające na braku cen jednostkowych towarów.

Jak wynika z adnotacji na ww. piśmie strony, w dniu 20 kwietnia 2022 r. organ pierwszej instancji sprawdził na stronie sklepu internetowego [...] dla 27 partii towarów, będących przedmiotem kontroli, czy strona podjęła działania w zakresie uwidocznienia cen jednostkowych (wydruki z ww. strony

internetowej wykonane w dniu 21 kwietnia 2022 r. dołączono do akt sprawy), w następstwie czego potwierdził wykonanie tych działań, nie stwierdzając nieprawidłowości.

Po rozpatrzeniu odwołania strony, Prezes UOKiK w drodze decyzji z dnia 27 kwietnia 2022 r. nr DIH-III/62/2022 (nr akt sprawy: DIH-3.707.53.2022.MB), uchylił zaskarżoną decyzję w całości oraz umorzył postępowanie pierwszej instancji, jako bezprzedmiotowe. W dacie wydania decyzji organu drugiej instancji zaistniała bezprzedmiotowość postępowania w zakresie ewentualnego utrzymania w obrocie prawnym decyzji zarządzającej niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, polegających na braku uwidocznienia informacji o cenach jednostkowych towarów oferowanych za pośrednictwem ww. strony internetowej. Podstawą bezprzedmiotowości było oznaczenie towarów ceną jednostkową lub ich wyłączenie z oferty sprzedaży w dacie wydania decyzji. Powyższa decyzja została zaskarżona przez stronę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zwanego dalej również „WSA w Warszawie”, w części odnoszącej się do jej uzasadnienia (sprawa w toku).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 6 maja 2022 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, Wielkopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę [...], o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na niego kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy, tj. niewidocznienia cen jednostkowych na stronie sklepu internetowego dla wszystkich 27 losowo wybranych ww. partii towarów, informując również o przysługującym mu prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania. Ponadto w piśmie tym zwrócił się do strony o przedłożenie dokumentów zawierających informacje o wielkości obrotów i przychodu za rok 2021. Zawiadomienie to doręczono stronie w dniu 9 maja 2022 r.

W dniu 17 maja 2022 r. Wielkopolski WIIH złożył do Sądu Rejonowego w Pile wniosek o ukaranie obwinionego za popełnienie wykroczenia z art. 60¹ § 2 Kw. Wyrokiem nakazowym z dnia 24 maja 2022 r. [...], Sąd Rejonowy w Pilnie uznał [...] jako przedsiębiorcę [...] za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę grzywny w wysokości [...] zł.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w dniu 23 maja 2022 r. wraz z pełnomocnikiem stawiała się na przeglądanie akt sprawy.

Pismem z dnia 23 maja 2022 r., strona zwróciła się o doprecyzowanie informacji zawartych w piśmie z dnia 6 maja 2022 r., dotyczących przedłożenia dokumentów zawierających informacje o wielkości obrotów i przychodu za rok 2021, w tym o wskazanie, jakie dokumenty winny zostać przedłożone oraz czy wartość wielkości obrotów i przychodu winna być wyrażona w kwocie netto czy brutto.

W dniu 24 maja 2022 r. strona, działając przez pełnomocnika (według pełnomocnictwa udzielonego i złożonego w dniu 23 maja 2022 r. na przeglądanie akt sprawy), złożyła pismo (opatrzone błędną datą: „9 marca 2022 r.”) zawierające jej uwagi do zgromadzonego materiału dowodowego oraz stanowisko w niniejszej sprawie, wraz z wnioskiem o zawieszenie przedmiotowego postępowania, na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 Kpa, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia przez WSA w Warszawie sprawy ze skargi na decyzję Prezesa UOKiK z dnia 27 kwietnia 2022 r. nr DIH-III/62/2022, gdyż jej zdaniem obecnie wydanie decyzji w sprawie wymierzenia jej kary pieniężnej jest przedwczesne.

Strona podniosła, że ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, aby w okresie objętym kontrolą, ani też przed jej wszczęciem, strona prowadziła sprzedaż towarów przez Internet. Zaznaczyła przy tym, że w trakcie kontroli i po jej zakończeniu składała wyjaśnienia, z których wynika, iż sklep internetowy umożliwiający zakup towarów przez konsumentów był dopiero w przygotowaniu, co jej

zdaniem potwierdza również znajdująca się w aktach sprawy informacja firmy [...], udzielającej licencji na oprogramowanie i przygotowującej stronę ze sklepem internetowym. Strona nie zgodziła się ze stanowiskiem organu pierwszej instancji, jakoby sklep internetowy [...] był prowadzony już od 2012 r., wskazując, że jest to błędna interpretacja treści dokumentu znajdującego się w aktach sprawy w postaci umowy licencyjnej, która zawarta została w 2012 r. i dotyczyła oprogramowania do prowadzenia wyłącznie sklepu stacjonarnego. Podkreśliła, że dopiero po podpisaniu aneksu do umowy licencyjnej, co miało miejsce w 2020 r., przystąpiła ona do poszerzenia swojej działalności o sprzedaż internetową, zlecając licencjodawcy przygotowanie odpowiedniej strony internetowej (jej tworzenie rozpoczęło się w 2020 r., a zakończyło się w kwietniu 2022 r., czyli już po kontroli). Z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku, a także uznania, że zachodzą podstawy do nałożenia na nią kary pieniężnej, strona podniosła, że przy ustalaniu wysokości tej kary, należy brać pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, a także sytuację finansową strony. Zwróciła uwagę na fakt, że w chwili uruchomienia pełnej funkcjonalności strony ze sklepem internetowym, a więc nieco ponad miesiąc od przeprowadzenia kontroli i wydania decyzji w sprawie naruszenia obowiązków, wszystkie towary dostępne przez sklep internetowy posiadały informację o cenach jednostkowych.

Po rozpatrzeniu wniosku strony, na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 Kpa, Wielkopolski WIIH w drodze postanowienia z dnia 1 czerwca 2022 r. odmówił zawieszenia postępowania administracyjnego wszczętego w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę [...] kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewykonania obowiązków w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych towarów, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy, nie znajdując związku pomiędzy rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie, a rozstrzygnięciem WSA w Warszawie w sprawie ze skargi na decyzję Prezesa UOKiK z dnia 27 kwietnia 2022 r. nr DIH-III/62/2022.

Pismem z dnia 6 czerwca 2022 r., Wielkopolski WIIH odniósł się do wątpliwości strony wyrażonych w piśmie z dnia 23 maja 2022 r. i doprecyzowując wcześniejsze informacje, ponownie wezwał ją o przedłożenie dokumentów zawierających informacje o wielkości obrotów i przychodu za rok 2021.

Pismem z dnia 28 czerwca 2022 r., Wielkopolski WIIH zwrócił się do Urzędu Skarbowego w Pile z prośbą o przekazanie informacji o wielkości obrotów i przychodu, osiągniętych przez przedsiębiorcę [...], w roku rozliczeniowym 2021, w związku z brakiem możliwości uzyskania ich od przedsiębiorcy.

Pismem z dnia 6 lipca 2022 r., Wielkopolski WIIH poinformował stronę o przedłużeniu toczącego się postępowania administracyjnego, wskazując przy tym, że nadal oczekuje przedłożenia dokumentów zawierających informacje o wielkości obrotów i przychodu za rok 2021.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w Pile odmówił przekazania danych finansowych przedsiębiorcy z uwagi na brak podstawy prawnej do jej udzielenia.

Odpowiadając na pismo z dnia 6 lipca 2022 r., strona wyraziła swoje niezadowolenie i poinformowała (pismo bez oznaczenia daty), że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do formułowania wniosków skutkujących nałożeniem na nią kary pieniężnej, gdyż jak podkreśliła sklep internetowy [...] nie istniał, co potwierdzają jej wyjaśnienia składane podczas kontroli, jak również informacja operatora systemu złożona na piśmie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji z dnia z dnia 4 sierpnia 2022 r. (nr akt sprawy: D/PI.UH.8361.17.2022) nałożył na przedsiębiorcę [...] karę pieniężną w wysokości 4 000 zł, na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, za niewidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o cenach jednostkowych towarów

oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkom wynikającym z art. 4 ust. 1 tej ustawy. Powyższa decyzja została doręczona pełnomocnikowi strony w dniu 17 sierpnia 2022 r.

W dniu 19 września 2022 r. Prezes UOKiK, otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, złożone w imieniu przedsiębiorcy [...] przez pełnomocnika, odwołanie z dnia 29 sierpnia 2022 r. (nadane w terminie w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego) od ww. decyzji z dnia 4 sierpnia 2022 r.

Zaskarżając powyższą decyzję w całości, strona wniosła o jej uchylenie. Strona podniosła, że ustalenia stanu faktycznego były nieprawidłowe i w konsekwencji skutkowały wydaniem niezasadnej decyzji. W jej ocenie, zasadniczo błędne jest przyjęcie organu pierwszej instancji, nieznajdujące potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym oraz sprzeczne z podnoszonymi przez stronę twierdzeniami i przekazanymi dowodami, iż w czasie kontroli strona prowadziła sprzedaż za pośrednictwem sklepu internetowego, działającego rzekomo pod adresem [...]. Strona uważa, nakładanie na nią kary pieniężnej za nieuwidocznienie cen jednostkowych w miejscu sprzedaży detalicznej, w tym przypadku na stronie sklepu internetowego (skoro takiego sklepu i takiej sprzedaży strona nie prowadziła) jest bezzasadne. Strona, na wypadek nie uznania przedstawionej w odwołaniu argumentacji za uzasadnioną, a dotyczącej braku podstaw do nałożenia na nią kary pieniężnej, wobec nieprowadzenia we wskazanym okresie sprzedaży detalicznej za pośrednictwem sklepu internetowego [...], zakwestionowała ww. decyzję także w zakresie dotyczącym stwierdzenia braku przesłanek do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, na podstawie art. 189f § 1 Kpa. Strona nie zgodziła się z ustaleniami organu pierwszej instancji dotyczącymi stopnia ewentualnego naruszenia obowiązków, który oceniono jako wysoki, co oznaczało, że waga naruszenia prawa była znaczna.

Ponadto strona wniosła o uzupełnienie postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodu z następujących dokumentów:

- 1) pisma [...] z dnia 11 marca 2022 r. dla wykazania, że na dzień sporządzenia pisma system [...] B2C do obsługi detalicznej w sklepie internetowym był nadal wdrażany i nie miał pełnej funkcjonalności sklepu internetowego;
- 2) pisma [...] z dnia 30 sierpnia 2022 r., zawierającego oświadczenie w sprawie terminu udostępnienia stronie licencji na oprogramowanie służące do sprzedaży detalicznej w ramach sklepu internetowego (06.04.2022 r.);
- 3) formularza licencyjnego z dnia 15 czerwca 2012 r. do umowy licencyjnej [...] z dnia 25 kwietnia 2012 r. – umowa znajduje się w aktach sprawy (o którym mowa w piśmie z pkt 2 powyżej), z którego wynika, że umowa licencyjna z 2012 r. nie obejmowała oprogramowania do prowadzenia sklepu internetowego;
- 4) faktur [...] z dnia 14 grudnia 2021 r., [...] z dnia 16 lutego 2022 r., [...] z dnia 16 marca 2022 r. oraz [...] z dnia 15 kwietnia 2022 r. dla wykazania faktu, że w okresie przed wszczęciem kontroli, w trakcie jej prowadzenia oraz po jej zakończeniu, strona nie korzystała z modułu do detalicznej sprzedaży internetowej B2C, gdyż możliwość taka pojawiała się dopiero po 16 kwietnia 2022 r. (jak w piśmie z pkt 2 powyżej).

Pismem z dnia 23 września 2022 r. znak DIH-3.707.124.2022.AŁ, Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono pełnomocnikowi strony w dniu 27 września 2022 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Jak wynika z definicji zawartych w art. 3 ust. 1 tej ustawy, przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (pkt 1), czyli innymi słowy cenę sprzedaży, zaś przez cenę jednostkową towaru (usługi) – cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach (pkt 2).

Dodatkowo sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, w szczególności jego przepisy § 3-8.

Przepisy § 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen stanowią w ust. 1, że cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy, zaś w ust. 2, że cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolicie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Cena jednostkowa, jak wynika z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy,

przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 Kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f Kpa.

W niniejszej sprawie, na podstawie ustaleń kontroli przeprowadzonej w sklepie internetowym [...] pod adresem [...], należącym do przedsiębiorcy [...], inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH stwierdzili, że w miejscu sprzedaży detalicznej (na stronie sklepu internetowego) nie uwidoczniiono cen jednostkowych dla wszystkich 27 losowo wybranych ww. partiach towarów, oferowanych do sprzedaży, co stanowiło naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz wymagań określonych w § 3 i 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor IH.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji z dnia 4 sierpnia 2022 r., wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych 00/100) na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Zaskarżając powyższą decyzję w całości, strona wniosła o jej uchylenie. Strona podniosła, że ustalenia stanu faktycznego były nieprawidłowe i w konsekwencji skutkowały wydaniem niezasadnej decyzji. W jej ocenie, zasadniczo błędne jest przyjęcie organu pierwszej instancji, iż w czasie kontroli strona prowadziła sprzedaż za pośrednictwem sklepu internetowego, działającego rzekomo pod adresem [...]. Strona uważa, że skoro z jej twierdzeń i wielokrotnie składanych wyjaśnień wynika, że nie prowadziła ona sprzedaży internetowej, gdyż sklep internetowy [...] nie działał w okresie objętym kontrolą, ani też przed jej, a organ pierwszej instancji nie wykazał stosownymi dowodami, że taką sprzedaż strona prowadziła, nie przedstawił bowiem na tę okoliczność dowodu z jakiegokolwiek przeprowadzonej transakcji to zarzut naruszenia przez stronę wskazanych w zaskarżonej decyzji przepisów związanych ze sprzedażą internetową, jest błędny, a co z tym idzie nakładanie na nią kary pieniężnej za niewidocznienie cen jednostkowych w miejscu sprzedaży detalicznej, w tym przypadku na stronie sklepu internetowego jest bezzasadne. Strona, zakwestionowała ww. decyzję także w zakresie dotyczącym stwierdzenia braku przesłanek do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, na podstawie art. 189f § 1 Kpa, który przewiduje taką możliwość m.in. wówczas, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Strona nie zgodziła się z ustaleniami organu pierwszej instancji dotyczącymi stopnia ewentualnego naruszenia obowiązków, który oceniono jako wysoki, co wpłynęło na uznanie, iż waga naruszenia prawa jest znaczna. Ponadto strona wniosła o uzupełnienie postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodu ze wskazanych w odwołaniu dokumentów, tj.: pisma [...] z dnia 11 marca 2022 r. i 30 sierpnia 2022 r., formularza licencyjnego z dnia 15 czerwca 2012 r. oraz czterech faktur [...].

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, należy wskazać, że ze zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności z ustaleń kontroli udokumentowanych w protokole kontroli oraz w dołączonej do niego dokumentacji, wynika jednoznacznie, że w czasie kontroli strona prowadziła sprzedaż związaną ze sklepem internetowym [...], działającym pod adresem [...], i w ramach tej

działalności dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Podkreślić należy, że kontrolę w sklepie internetowym [...] przeprowadzono w okresie od 25 lutego 2022 r. do 4 marca 2022 r. i jeszcze przed jej rozpoczęciem dokonano przykładowego zamówienia towarów oferowanych za pośrednictwem tego sklepu. Po wybraniu określonych towarów do koszyka, inspektorzy zostali przekierowani do dalszych etapów związanych z finalizacją złożonego zamówienia, w trakcie których uwidocznione były informacje dotyczące dostawy i płatności, wyboru dokumentu zakupu (paragon, faktura) oraz podsumowania zamówienia. Konsument w momencie wyboru dostawy miał do wyboru dwie opcje: przesyłkę kurierską firmy Inpost lub odbiór osobisty w Paczkomacie Inpost. Transakcje można było zrealizować wybierając opcję płatności online - Przelewy 24 lub za pobraniem (wynoszącą kwotę 2,46 zł). W podsumowaniu złożonego zamówienia pojawiła się informacja, która zawierała listę towarów, koszt zamówienia do zapłaty oraz przycisk potwierdzający złożenie zamówienia, oznaczony jako „Kupuję i płacę”. Na ww. stronie internetowej oraz w momencie składania zamówienia nie pojawił się żaden komunikat, który informowałby konsumenta, że nie można dokonać zakupu oferowanego towaru, co wskazywało, iż jest ona w pełni funkcjonalna i służył obsłudze m.in. konsumentów.

W pierwszym dniu kontroli, tj. 25 lutego 2022 r., strona została poinformowana o stwierdzonych nieprawidłowościach i wówczas nie podniosła ona kwestii związanych z brakiem możliwości zakupu towaru przez konsumenta za pośrednictwem sklepu internetowego [...]. Strona nie poinformowała inspektorów o tym, że sklep internetowy [...] jest w przygotowaniu i na chwilę obecną nie ma możliwości składania zamówień przez Internet. Dopiero w momencie przekazania jej decyzji z dnia 2 marca 2022 r., zarządzającej niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, tego samego dnia zajęła w tym zakresie stosowne stanowisko. Podobne stanowisko strona zaprezentowała również m.in. w pismach z dnia 9 marca 2022 r., 14 marca 2022 r., 7 kwietnia 2022 r., 24 maja 2022 r., jak również w odwołaniu od ww. decyzji z dnia 4 sierpnia 2022 r. o wymierzeniu kary pieniężnej. Strona stara się wykazać, że w okresie objętym kontrolą, a także przed jej wszczęciem, nie prowadziła ona sprzedaży związanej z prowadzeniem sklepu internetowego, gdyż sklep internetowy [...] był dopiero w przygotowaniu, oraz że nie istniała możliwość dokończenia zakupu towaru.

Należy zauważyć, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości, stanowiące podstawę faktyczną do wydania zaskarżonej decyzji, stanowiły naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 i 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Jak wynika z tych przepisów, obowiązek uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych towarów w miejscu sprzedaży detalicznej powinien nastąpić przed momentem udostępnienia tych towarów konsumentom w celu ich sprzedaży. Adekwatnie obowiązek ten powinien nastąpić podczas wprowadzenia do przestrzeni informacyjnej sklepu internetowego. Obowiązek w zakresie uwidaczniania cen w sklepie internetowym jest powiązany ze złożeniem oferty sprzedaży. Na gruncie niniejszej sprawy, działając w przestrzeni informacyjnej, strona złożyła ofertę sprzedaży. Towary wykazane na stronie sklepu internetowej były towarami dostępnymi dla konsumentów w przestrzeni informacyjnej i obowiązek informacyjny powinien być realizowany przez stronę w momencie udostępniania oferty sprzedaży w sklepie internetowym. Obowiązek informacyjny odnosi się zarówno do oznaczenia towarów ceną, jak i ceną jednostkową. Naruszenie tego obowiązku polegało w tym przypadku na braku cen jednostkowych, natomiast ceny towarów były uwidocznione.

Cena jednostkowa towaru, w świetle definicji zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru, którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Uwidocznieniem jest ujawnienie

informacji wymaganych ustawą w taki sposób, aby były one czytelne, widoczne, łatwo i bezpośrednio dostępne dla nabywców i aby przeciętny konsument mógł się samodzielnie zaznajomić z tymi danymi na temat cen i cen jednostkowych. Uwidocznienie cen jednostkowych towarów w miejscu sprzedaży detalicznej jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy, z którego zwolnione są wyłącznie towary wskazane wprost w przepisach § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Towary skontrolowane i zakwestionowane w niniejszej sprawie, czyli oleje silnikowe, płyny antibakteryjne, płyny czyszczące, żele antibakteryjne, płyny do chłodziarek, koncentraty grzybobójcze, nie podlegały wyłączeniu na mocy ww. przepisów, gdyż nie były to towary, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży, towary sprzedawane ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach), towary żywnościowe sprzedawane ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach, czy produkty lecznicze w rozumieniu Prawa farmaceutycznego.

W świetle powyższego, wątpliwości strony zgłaszane w toku kontroli, jak również po jej zakończeniu, m.in. w piśmie z dnia 9 marca 2022 r. w ramach uzupełnienia uwag do protokołu kontroli, co do konieczności uwidaczniania cen jednostkowych towarów na stronie sklepu internetowego w sytuacji, gdy sprzedaż towarów w opakowaniach jednostkowych to sprzedaż „na sztuki”, są niezasadne. W tym przypadku strona nie przyjmuje do wiadomości, że to na stronę nałożony jest obowiązek oznaczania cen oraz cen jednostkowych, a przepisy prawa nie przewidują w przypadku, gdy strona uwidoczniała ceny towarów, a nie uwidoczniała ich cen jednostkowych, zwolnienia z tego obowiązku.

Na gruncie niniejszej sprawy należy wskazać, że brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej (na stronie sklepu internetowego) informacji o cenach jednostkowych stwierdzono dla wszystkich 27 losowo wybranych towarów (bez znaczenia, czy są to partie czy pozycje towarów), oferowanych do sprzedaży, które podlegały przeliczeniu na jednostkę objętości (litr).

Obowiązek uwidaczniania cen i cen jednostkowych jest obowiązkiem informacyjnym o charakterze przedumownym, czyli dotyczy okresu podejmowania decyzji przez konsumenta przed zawarciem umowy. Realizacja tego obowiązku ma przyczynić się do podjęcia decyzji w zakresie zawarcia umowy ze sprzedawcą. Każdorazowe naruszenie obowiązków w zakresie informowania o cenach oceniać należy w kontekście ryzyka dokonania przez konsumenta zakupu bez możliwości pełnego rozeznania. W związku z charakterem naruszonego przez stronę obowiązku informacyjnego, który ma charakter przedumowny, dla oceny tego naruszenia nie jest istotne, czy została zawarta umowa sprzedaży. Argumenty strony zawarte m.in. w odwołaniu, że sklep internetowy [...] był dopiero w przygotowaniu i za jego pośrednictwem nie można było nabyć towaru (nie dochodziło do przeniesienia własności towaru na kupującego w zamian za zapłatę ceny), gdyż nie było możliwości sfinalizowania transakcji poprzez zapłatę za towar, pozostaje bez znaczenia dla oceny wystąpienia naruszenia prawa.

Nie ulega wątpliwości, że informacje uzyskane przez inspektorów w trakcie kontroli były ogólnie dostępne w przestrzeni informacyjnej. Tym samym, strona wprowadzając sklep internetowy do takiej przestrzeni złożyła ofertę sprzedaży dostępną publicznie i była nią związana jako oferent. Z uwagi na obowiązek informacyjny nałożony na przedsiębiorcę, który ma charakter przedumowny dla oceny, czy zaistniało naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nie ma znaczenia sam fakt zawarcia umowy sprzedaży, tylko stan związania ofertą. Taka sytuacja zaistniała na gruncie niniejszej sprawy. W ocenie Prezesa UOKiK, powyższe skutkowało błędnym przyjęciem przez stronę, że nie są na nią nałożone obowiązki informacyjne jako przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej prowadzonej przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet.

Na marginesie należy wskazać, że w wyroku nakazowym z dnia 24 maja 2022 r. [...], Sąd Rejonowy w Pilnie uznał [...] jako przedsiębiorcę [...] za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, określonego w art. 60¹ § 2 Kw, i wymierzył mu karę grzywny w wysokości [...] zł. Uzasadniając swoje stanowisko Sąd stwierdził, że obwiniony zobowiązany był do aktualizacji wpisu w CEiDG w zakresie przedmiotu wykonywanej działalności dotyczącej prowadzenia sklepu internetowego przynajmniej od 2012 r., gdyż z ustaleń kontroli wynika, iż należący do niego sklep internetowy [...] zajmował się sprzedażą towarów przynajmniej od 22 stycznia 2012 r. Z kolei odnosząc się do wyjaśnień obwinionego złożonych do protokołu przesłuchania, wskazujących, iż sklep internetowy nie został uruchomiony, Sąd zwrócił uwagę, że w trakcie kontroli obwiniony złożył m.in. oświadczenie z dnia 25 lutego 2022 r., w którym zadeklarował, iż to on odpowiada za treści publikowane na ww. stronie internetowej oraz oświadczenie m.in. z dnia 2 marca 2022 r., że sklep internetowy [...] jest w przygotowaniu od czerwca ubiegłego roku. Zdaniem Sądu, czynności kontrolne przeprowadzone przez inspektorów oraz ustalenia zawarte w ostatecznej decyzji Prezesa UOKiK z dnia 27 kwietnia 2022 r. nr DIH-III/62/2022 jednoznacznie wskazują, że sklep internetowy obwinionego działał, co czyni jego oświadczenia w tym zakresie niewiarygodnymi. Prezes UOKiK wskazuje, że z protokołu kontroli wynika, iż w dniu 2 marca 2022 r. przedsiębiorca poinformował, iż dokonał wpisu zmian do CEiDG w zakresie sprzedaży detalicznej prowadzonej przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet (kod PKD: 47.91.Z). Z analizy historii wpisów do CEiDG wynika, że zmiany w powyższym zakresie zostały zgłoszone przez przedsiębiorcę w dniu 25 lutego 2022 r. o godz. 15:30, czyli były efektem ustaleń poczynionych przez organ pierwszej instancji w pierwszym dniu kontroli.

W powyższego wynika, że w czasie kontroli, ustalenia faktyczne dokonane przez organ pierwszej instancji w okresie od 25 lutego 2022 r. do 4 marca 2022 r., potwierdziły istnienie w przestrzeni informacyjnej sklepu internetowym [...], przy czym dopiero w dniu zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej zmian danych objętych wpisem, strona była uprawniona do formalnego prowadzenia takiej działalności. Uprzednio działalność ta była prowadzona przez nią nielegalnie, co wynika z ww. wyroku nakazowego.

Wobec powyższego, należy stwierdzić, że ustalenia poczynione przez Wielkopolskiego WIIH w niniejszej sprawie, stanowiące podstawę do uznania, iż w czasie kontroli (a także przed jej wszczęciem) strona prowadziła sprzedaż związaną ze sklepem internetowym [...] i w ramach tej działalności dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, odpowiadają prawdzie. Tym samym, argumenty strony zmierzające do podważenia powyższych ustaleń, są nietrafne i nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do wniosku strony zawartego w odwołaniu o uzupełnienie postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodu z następujących dokumentów:

- 1) pisma [...] z dnia 11 marca 2022 r. dla wykazania, że na dzień sporządzenia pisma system [...] B2C do obsługi detalicznej w sklepie internetowym był nadal wdrażany i nie miał pełnej funkcjonalności sklepu internetowego;
- 2) pisma [...] z dnia 30 sierpnia 2022 r., zawierającego oświadczenie w sprawie terminu udostępnienia stronie licencji na oprogramowanie służące do sprzedaży detalicznej w ramach sklepu internetowego (06.04.2022 r.);
- 3) formularza licencyjnego z dnia 15 czerwca 2012 r. do umowy licencyjnej [...] z dnia 25 kwietnia 2012 r. – umowa znajduje się w aktach sprawy (o którym mowa w piśmie z pkt 2 powyżej), z którego wynika, że umowa licencyjna z 2012 r. nie obejmowała oprogramowania do prowadzenia sklepu internetowego;

- 4) faktur [...] z dnia 14 grudnia 2021 r., [...] z dnia 16 lutego 2022 r., [...] z dnia 16 marca 2022 r. oraz [...] z dnia 15 kwietnia 2022 r. dla wykazania faktu, że w okresie przed wszczęciem kontroli, w trakcie jej prowadzenia oraz po jej zakończeniu, strona nie korzystała z modułu do detalicznej sprzedaży internetowej B2C, gdyż możliwość taka pojawiała się dopiero po 16 kwietnia 2022 r. (jak w piśmie z pkt 2 powyżej);

należy zwrócić uwagę, że wskazane przez stronę dokumenty powołane zostały wyłącznie na okoliczność braku możliwości dokonania zakupu przez sklep internetowy [...], zaś jak już wyżej wykazano, dla oceny, czy doszło do naruszenia obowiązków, w świetle przedstawionych powyżej rozważań Prezesa UOKiK, jak również uwzględniając zebrany w aktach sprawy materiał dowodowy, nie ulega wątpliwości, że strona jako oferent była związana treścią oferty udostępnionej w sklepie internetowym. Tym samym, informacje zawarte w dołączonych do odwołania ww. dokumentach pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Jednocześnie trudno jest na ich podstawie uznać, że strona sklepu internetowego nie pozwalała na sfinalizowanie transakcji. Okoliczność ta wynika jedynie z komentarza strony do złożonych dokumentów, zawartego w odwołaniu. Tymczasem, jak wynika z akt sprawy oraz treści zaskarżonej decyzji, przeprowadzona w niniejszej sprawie empiryczna lustracja strony internetowej [...] (według wydruków z ww. strony internetowej wykonanych w dniu 25 lutego 2022 r. przed rozpoczęciem kontroli) oraz innych stron internetowych (według wydruków z ww. strony internetowej wykonanych w dniu 11 marca 2022 r.), wprost wskazuje na pełną funkcjonalność strony sklepu internetowego w szczególności w zakresie informowania o cenach konkretnych towarów. Jak wynika z informacji zamieszczonych w serwisie pod adresem [...] (świadczącym usługi polegające na zamieszczaniu informacji o stronach internetowych należących do jego użytkowników), wpis dotyczący sklepu internetowego [...] został dodany w dniu 22 stycznia 2012 r., czyli ponad 10 lat temu.

Prezes UOKiK wskazuje, że zaskarżoną decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej wydano na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z ustaleniami kontroli, które ponad wszelką wątpliwość wskazują na niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy.

Podkreślić należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania nałożonych prawem obowiązków.

Zaznaczyć należy, że przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie przewidują możliwości badania przez wojewódzkiego inspektora IH istnienia winy (umyślnej lub nieumyślnej), bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego stwierdzono nieprawidłowości. Tym samym, niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy, w każdym przypadku będzie skutkowało wydaniem przez wojewódzkiego inspektora IH decyzji administracyjnej, tj. decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej w przewidzianej ustawowo wysokości po uwzględnieniu przesłanek miarkowania tej kary (art. 6 ust. 1 i 3 tej ustawy), albo w przypadku stwierdzenia, że waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa – decyzji o odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu (art. 189f § 1 pkt 1 Kpa), nie oznacza to jednak, iż stronę uznaje się za nieponoszącą odpowiedzialności za stwierdzone nieprawidłowości. Mając na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej (sankcji administracyjnej), bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których doszło do naruszenia prawa, czy też działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę pieniężną wymierza się za samo naruszenie prawa.

Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, miała obowiązek znać i stosować się do przepisów prawa związanych z prowadzoną przez nią działalnością. Była ona obowiązana uwidocznic w miejscu sprzedaży detalicznej informacje o cenach oraz cenach jednostkowych towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie dla wszystkich 27 losowo wybranych ww. partii towarów, strona nie wykonała powyższych obowiązków w zakresie uwidocznienia cen jednostkowych, co skutkowało wymierzenia jej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W niniejszej sprawie, Wielkopolski WIIH był uprawniony do wymierzenia stronie kary pieniężnej w oparciu o art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w granicach przewidzianych tym przepisem, tj. w wysokości do 20 000 zł. Po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 tej ustawy, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 4 000 zł, która stanowi 20% górnego wymiaru kary.

Biorąc pod uwagę, że strona zakwestionowała prawidłowość uwzględniania przez organ pierwszej instancji powyższych przesłanek, w szczególności w zakresie stopnia naruszenia obowiązków, który oceniono jako wysoki, co wpłynęło na uznanie, iż waga naruszenia prawa jest znaczna, Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie całości zgromadzonego materiału dowodowego, zważył i stwierdził, że oceniając organ pierwszej instancji:

- zasadnie uznał, że stopień naruszenia jest wysoki, gdyż brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej (na stronie sklepu internetowego) informacji o cenach jednostkowych stwierdzono dla wszystkich 27 losowo wybranych towarów (100% skontrolowanych towarów), oferowanych do sprzedaży, godzi w interesy konsumentów w zakresie ich prawa do informacji oraz uniemożliwia im porównanie cen towarów. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Dlatego rzetelna informacja o cenie i cenie jednostkowej oraz możliwość porównania cen wielu produktów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Obowiązek informacyjny nałożony na przedsiębiorcę z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach jest obowiązkiem przedumownym i wbrew temu, co stara się wykazać strona w odwołaniu, dla stwierdzenia naruszenia tego obowiązku, nie ma znaczenia, czy konsument miał możliwość sfinalizowania transakcji poprzez dokonanie zapłaty za wybrany towar. Ustawa ta reguluje zasady informowania o cenach i nie uzależnia ich od możliwości dokonania zakupu towaru. Zdarzyć się mogą bowiem sytuacje, w których konsument dokonuje weryfikacji cen towarów bez zamiaru ich kupna i wówczas niepełne informacje na powszechnie dostępnej stronie sklepu internetowego takiej możliwości konsumenta pozbawiają. Tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie zakwalifikował czyn strony jako znaczne naruszenie obowiązków;
- prawidłowo uwzględnił, że strona naruszyła obowiązki, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, po raz pierwszy. Przy ocenie tej przesłanki uwzględniono również fakt, że kontrola przedsiębiorcy, w wyniku której stwierdzono nieprawidłowości w powyższym zakresie, została poprzedzona zawiadomieniem go o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 11 lutego 2022 r., zawierającym m.in. zakres przedmiotowy kontroli i planowany termin jej przeprowadzenia. Pomimo tego, strona podjęła działania zmierzające do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości dopiero w efekcie ustaleń kontroli i po zastosowaniu środków przymusu, tj. po wydaniu w dniu 2 marca 2022 r. decyzji zarządzającej niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości;
- prawidłowo wziął pod uwagę, że strona, pomimo trzykrotnie skierowanej do niej prośby o przedłożenie dokumentów zawierających informacje o wielkości obrotów i przychodu za rok

2021 (według pism z dnia 6 maja, 6 czerwca i 6 lipca 2022 r.), nie przekazała wymaganych i swobodnie dostępnych dla niej informacji w tym zakresie. Z uwagi na brak możliwości ustalenia wielkości obrotów strony, organ pierwszej instancji zasadnie wziął w tym zakresie pod uwagę oświadczenie strony z dnia 25 lutego 2022 r. (przekazane drogą e-mail w toku kontroli), z którego wynika, że należy ona do grupy [...] w rozumieniu art. 7 Prawa przedsiębiorców.

Zdaniem Prezesa UOKiK, z powyższego wynika, że dokonana przez organ pierwszej instancji ocena przesłanek określonych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia ciążącego na niej obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, zaś opisane powyżej, jak również w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przesłanki, jakimi kierował się organ pierwszej instancji przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dawały podstaw do obniżenia kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe, w tym również wielkość obrotów strony (według danych wynikających z oświadczenia strony z dnia 25 lutego 2022 r.) oraz jej dotychczasową działalność, a przede wszystkim fakt, że nie była ona dotąd karana przez Wielkopolskiego WIIH za naruszenie ustawy o informowaniu o cenach, należy stwierdzić, że wymierzona jej kara pieniężna w wysokości 4 000 zł jest karą optymalną i wystarczającą do spełnienia jej celów.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom, który stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r., sygn. akt II GSK 684/11 oraz z dnia 19 grudnia 2012, sygn. akt II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być dla niego ostrzeżeniem, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, czyli właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były wyłącznie towary opatrzone odpowiednimi informacjami o ich cenie, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona doprowadziła do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże co istotne, że w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci byli pozbawieni informacji o cenach dla 27 na 27 towarów losowo wytypowanych do kontroli, oferowanych do sprzedaży (100% skontrolowanych towarów), stąd też wagi naruszenia z całą pewnością nie można było uznać za znikomą, co już wyżej wykazano.

Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszania prawa przez stronę, to należy wskazać, że obie przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie. Jak słusznie stwierdził organ pierwszej instancji w treści zaskarżonej decyzji, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w trakcie kontroli. Istotnym kryterium uwzględnianym przy ustalaniu kary pieniężnej jest zakres naruszenia obowiązków, który w niniejszej sprawie był znaczny, co miało zasadniczy wpływ na wymiar kary.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniałaby cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna. Podkreślenia wymaga, że postępowanie prowadzone wobec strony w związku ustaleniami tej samej kontroli na gruncie Kodeksu wykroczeń nie dotyczyło kwestii regulowanych ustawą o informowaniu o cenach.

Brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, tj. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu, gdyż nie można na podstawie całokształtu zaistniałych na gruncie niniejszej sprawy okoliczności uznać, że cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna, zostały spełnione w momencie usunięcia przez stronę naruszenia prawa, co zostało potwierdzone przez organ pierwszej instancji w dniu 21 kwietnia 2022 r.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie nakładania kary pieniężnej na gruncie ustawy o informowaniu o cenach. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
 4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:
[...]